

Sygn. akt VU 189/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant Alicja Jesion

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku A. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy

na skutek odwołania A. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 28 stycznia 2013 r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 189/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 stycznia 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. przyznał wnioskodawcy A. G. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lutego 2013 roku do 31 grudnia 2015 roku.

W odwołaniu, złożonym w dniu 15 lutego 2013 roku, A. G. wniósł o zmianę tej decyzji i przyznanie mu prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

A. G. urodził się w dniu (...). Ma wykształcenie zasadnicze zawodowe. Z zawodu jest mechanikiem maszyn i urządzeń przemysłowych. W okresie aktywności zawodowej pracował jako ślusarz, monter urządzeń i instalacji, mechanik, konserwator i spawacz. Obecnie nie pracuje.

(okoliczności niesporne)

W okresie od 1 grudnia 1993 roku do 30 kwietnia 2002 roku wnioskodawca był uprawniony do przyznawanej początkowo z tytułu zaliczenia go do III grupy inwalidów z ogólnego stanu zdrowia, a następnie z tytułu zaliczenia go do częściowej niezdolności do pracy. Następnie w okresie od 1 maja 2002 roku do 31 sierpnia 2008 roku pobierał rentę z tytułu całkowitej niezdolności do pracy, a w okresie od 1 września 2008 roku 31 stycznia 2013 roku rentę z tytułu częściowej okresowej niezdolności do pracy.

(dowód: odpis wyroku Sądu Wojewódzkiego w Łodzi z dnia 23 maja 1994 roku k. 24, decyzje ZUS z dnia 15 lipca 1994 roku k. 30, 15 czerwca 1999 roku k. 42, 21 czerwca 2002 roku k. 62, 14 czerwca 2004 roku k. 68, 25 lipca 2006 roku k. 70, 30 lipca 2007 roku k. 75, 5 września 2008 roku k. 78 i 15 lutego 2010 roku k. 81 w aktach organu rentowego)

W dniu 6 grudnia 2012 roku A. G. złożył wniosek o przyznanie dalszego prawa do renty.

(dowód: wniosek o rentę k. 21 w aktach organu rentowego)

Orzeczeniem z dnia 21 grudnia 2012 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, że wnioskodawca jest częściowo okresowo niezdolny do pracy do 31 grudnia 2015 roku.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 21 grudnia 2012 roku z dokumentacją medyczną k. 1, 1 w aktach organu rentowego)

A. G. wniósł sprzeciw od powyższego orzeczenia, w wyniku czego sprawę skierowano na komisję lekarską ZUS, która w dniu 15 stycznia 2013 roku, wydała orzeczenie zgodne z opinią lekarza orzecznika ZUS. Po ponownym badaniu zdiagnozowano u wnioskodawcy: miażdżycę tętnic kończyn dolnych z odwróconym przepływem w tętnicy biodrowej wspólnej lewej bez zaników mięśniowych, zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego z powodu zmian zwyrodnieniowo-dyskopatycznych kręgosłupa lędźwiowego bez objawów korzeniowych, cukrzycę regulowaną farmakologicznie bez powikłań narządowych oraz nadciśnienie tętnicze kontrolowane farmakologicznie.

(dowód: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 15 stycznia 2013 roku z dokumentacją medyczną k. 11, 1 w aktach organu rentowego)

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- zaburzenia ukrwienia lewej kończyny dolnej na tle zmian miażdżycowych;
- choroba zwyrodnieniowa kręgosłupa lędźwiowego z wielopoziomową dyskopatią i przewlekłym, objawowym zespołem bólowym lędźwiowo-krzyżowym;
- przebyte wygojone w odległym czasie złamanie trzonu kręgu L3;
- lewostronny zespół bolesnego karku;
- cukrzyca typu 2 z otyłością z rozpoczynającą się polineuropatią;
- nadciśnienie tętnicze krwi z dobrą reakcją na leczenie farmakologiczne;
- przewlekła choroba niedokrwienna serca.

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy całkowicie niezdolnym do pracy zarobkowej. Z powodu schorzeń naczyniowych neurologicznych i diabetologicznych jest on nadal częściowo niezdolny do pracy okresowo do dnia 31 grudnia 2015 roku. Schorzenia kardiologiczne nie powodują natomiast u niego niezdolności do pracy.

(dowód: opinie biegłych lekarzy chirurga naczyniowego A. P. k. 11, neurologa A. N. k. 15-16, diabetologa M. S. k. 20-21, kardiologa S. O. k. 25-26 oraz specjalisty z zakresu medycyny pracy J. G. k. 34-36 w aktach sprawy)

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba,

która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

W przedmiotowej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia tego, czy stan zdrowia wnioskodawcy powoduje u niego ograniczenie sprawności organizmu w stopniu wyłączającym możliwość wykonywania jakiegokolwiek zatrudnienia. Organ rentowy twierdził bowiem, że A. G. jest obecnie jedynie częściowo niezdolny do pracy, zaś wnioskodawca podnosił w odwołaniu, że jest on obecnie całkowicie niezdolny do pracy.

W celu wyjaśnienia spornej okoliczności Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy chirurga naczyniowego A. P., neurologa A. N., diabetologa M. S. i kardiologa S. O., biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia, a dodatkowo także specjalisty z zakresu medycyny pracy J. G., którego zadaniem była całościowa ocena stanu zdrowia wnioskodawcy, uwzględniająca wszystkie zdiagnozowane schorzenia i ich wpływ na zdolność do wykonywania pracy zarobkowej.

Opinie opracowane przez wskazanych wyżej biegłych Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Określili w opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawca.

W zgodnej opinii wszystkich biegłych stopień zaawansowania powyższych schorzeń nie czyni wnioskodawcy całkowicie niezdolnym do pracy zarobkowej.

Biegły chirurg naczyniowy A. P. stwierdził, że obecny stopień zaburzeń ukrwienia lewej kończyny dolnej wnioskodawcy nie powoduje całkowitej utraty zdolności do pracy w zawodach zgodnych z posiadanym poziomem wykształcenia. W oparciu o znajdujące się w aktach sprawy wyniki badań usg-d oraz wyniki badania fizykalnego biegły stwierdził przy tym, że podawane przez wnioskodawcę wartości chromania przestankowego są zaniżone, a co za tym idzie wydolność wnioskodawcy jest lepsza niż podawana.

Tożsamy wniosek postawił w swojej opinii biegły neurolog A. N.. W opinii wskazał, że w badaniu neurologicznym nie stwierdzono objawów ogniskowego uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego, zaś stwierdzona dysfunkcja w zakresie kręgosłupa lędźwiowo-krzyżowego, lewego barku oraz rozpoczynająca się polineuropatia cukrzycowa nie powodują całkowitej niezdolności do pracy.

W ocenie biegłej diabetolog M. S. występująca u wnioskodawcy cukrzyca bez zaawansowanych powikłań narządowych i niedocukrzeń powoduje u wnioskodawcy wraz z towarzyszącymi chorobami układu krążenia, kręgosłupa oraz miazdzącą kończyn dolnych jedynie częściową okresową niezdolność do pracy.

Biegły kardiolog S. O. uznał natomiast, że aktualny stopień zaawansowania zmian w zakresie układu krążenia nie czyni wnioskodawcy niezdolnym do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami, a okresowe zwwyżki ciśnienia tętniczego krwi mogą być leczone w ramach czasowej niezdolności do pracy.

Dokonując całościowej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy biegły z zakresu medycyny pracy J. G. stwierdził, że w aktualnym stanie zdrowia wnioskodawca jest jedynie częściowo niezdolny do pracy okresowo do dnia 31 grudnia 2015 roku. W ocenie biegłego stwierdzone u wnioskodawcy schorzenia w obecnym stanie zaawansowania klinicznego i występujące jednocześnie powodują utratę w znacznym stopniu zdolności do pracy w zawodzie mechanika maszyn i urządzeń przemysłowych. Wnioskodawca nie jest jednakże niezdolny do każdego rodzaju pracy, a zatem nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. Wnioskodawca może wykonywać dowolne prace lekkie o charakterze produkcyjnym, usługowym i handlowym.

Dowód z opinii biegłych nie został w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania. Do podważenia opinii nie mogą prowadzić zarzuty podniesione przez wnioskodawcę na rozprawie w dniu 12 listopada 2013 roku,

które sprowadzają się w istocie do twierdzenia, iż nie zgadza się on z opiniami biegłych, gdyż inaczej ocenia swój stan zdrowia. Takie zarzuty nie mogą prowadzić do podważenia opinii sporządzonej przez specjalistów o niekwestionowanym poziomie wiedzy, specjalistów praktyków z doświadczeniem klinicznym. Dodać należy, że wnioskodawca na ww. rozprawie został wezwany do złożenia konkretnych zarzutów względem opinii biegłych i pouczony o skutkach ich nie zgłoszenia, a pomimo to takich zarzutów nie zgłosił.

Dopiero po zamknięciu rozprawy wnioskodawca złożył pismo procesowe, w którym wniósł o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego chirurga naczyniowego. Stwierdził również, że wniosku powyższego nie złożył na rozprawie z powodu zdenerwowania i niezrozumienia pytania.

Zgodnie z treścią art. 225 k.p.c. sąd może zamkniętą rozprawę otworzyć na nowo. W sprawie niniejszej po zamknięciu rozprawy nie ujawniły się żadne nowe okoliczności, które obligowałyby Sąd Okręgowy do otwarcia rozprawy. Wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego mógł być zgłoszony przez wnioskodawcę na rozprawie. Ponadto podkreślić trzeba, że w piśmie z dnia 12 listopada 2013 roku wnioskodawca w żaden sposób nie umotywował swojego wniosku dowodowego. Tymczasem strona winna się wykazać niezbędną aktywnością i wykazać błędy, sprzeczności lub inne wady w opinii biegłego, które dyskwalifikowałyby opinię, bądź ewentualnie uzasadniały powołanie dodatkowych opinii (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 4 sierpnia 1999 roku, I PKN 20/99, OSNP 2000/22/807 i z dnia 14 stycznia 2011 roku, II UK 160/10, LEX nr 786386).

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić zatem należało, iż występujące u 56-letniego wnioskodawcy schorzenia są aktualnie na takim etapie zaawansowania, że nie prowadzą do naruszenia sprawności organizmu w stopniu uzasadniającym orzeczenie całkowitej niezdolności do pracy.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji.